

[Svend Andersen]

boligbyggeriloven. Derfor mener vi det rimeligt og rigtigt at fastholde en uændret byggeaktivitet i forhold til 1988.

Der er behov for boligerne, og vi ved, at arbejdskraften til at opføre boligerne ligeledes er til stede. Regeringen må da også have behov for, at der bliver en vis øget beskæftigelse, der pynter på regeringens beskæftigelsesstatistik. Vi foreslår altså, at man stemmer for vores ændringsforslag.

Der er nogle punkter, som det desværre ikke er muligt at stemme om, fordi de alene fremgår af bemærkningerne. Det er den forringelse af rammebeløbet, som boligministeren bemærker at man vil indføre med den bemyndigelse, som boligministeren får til at fastsætte den slags ting.

Vi mener, det er uheldigt, at boligministeren hermed hindrer, at rammebeløbet kan udvikle sig i overensstemmelse med udviklingen i omkostningerne. Det kan på længere sigt få den virkning, at kvaliteten af det almennyttige boligbyggeri bliver forringet, og det mener vi ikke at der er nogen som helst grund til.

En anden ting, som vi heller ikke kan få lov at stemme om, er bestemmelsen om, at finansieringen af byggeskader skal ændres. Det står end ikke i bemærkningerne, man skal læse boligministerens fremsættelsestale for at finde ud af, at det er regeringens hensigt at ændre fordelingen mellem kommunerne ved finansieringen af byggeskader.

Kommunernes andel skal forhøjes fra 3 pct. til 5 pct., men de 2 pct., som kommunerne derved skal betale mere, skal fordeles over bloktilskuddene, således at de kommuner, der har byggeskader i almennyttigt boligbyggeri, altså bliver straffet, medens modsat de kommuner, der ikke har almennyttigt boligbyggeri, får en præmie over bloktilskuddene.

Det er selvfølgelig noget, der tiltaler ikke mindst Fremskridtspartiet, som jo ved behandlingen af det tidligere lovforslag har sagt, at man ønsker at få skovlen under det almennyttige boligbyggeri. Det er selvfølgelig kun et beskedent angreb, men alligevel er det et angreb, og vi må klart tage afstand fra den skæve fordelingspolitik, som boligministeren her lægger op til.

Kristeligt Folkeparti har i betænkningen skrevet, at man henviser til sit ændringsforslag til finansloven. Det forstår jeg indeholder en

bestemmelse om, at man vil tilsikre, at der dog bygges 9.000 almennyttige boliger. Men samtidig siger Fremskridtspartiet jo, at det støtter regeringens forslag – går jeg da ud fra – og hvis det er tilfældet og Kristeligt Folkeparti ikke stiller ændringsforslag til boligbyggeriloven, så vil regeringens kvotestørrelse kunne blive vedtaget. Og så hjælper det jo ingenting, at Kristeligt Folkeparti afgiver en hensigtserklæring om, at man vil have 9.000 almennyttige boliger. Så jeg vil anbefale Kristeligt Folkeparti at stille et konkret ændringsforslag til boligbyggeriloven, hvis det er partiets ønske, at der skal bygges flere almennyttige boliger, end regeringen lægger op til.

Vi foreslår selvfølgelig at stemme for vores ændringsforslag, men da man ikke helt kan forudsige, hvordan afstemningen vil falde ud, så synes jeg, at Kristeligt Folkeparti skal sikre sig, at der kommer til at stå 9.000 boliger i boligbyggeriloven, hvis ikke vi kan få vores forslag igenem, hvad vi selvfølgelig håber på.

Lizzie Lichtenberg (KF):

På Det Konservative Folkepartis vegne skal jeg erklære, at vi tiltræder de af boligministeren formulerede ændringsforslag til lovforslag nr. L 104, og vi stemmer imod samtlige andre ændringsforslag.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg skal ikke gentage argumenterne fra førstebehandlingen vedrørende den nedskæring af kvoterne for det almennyttige byggeri, som der reelt er tale om, men blot sige, at vi synes, det er overordentlig beklageligt, at denne linje bliver ført frem af regeringen, også i forlængelse af debatten om det andet boligforslag, vi tidligere havde på dagsordenen, om muligheden for privat udlejningsbyggeri.

Jeg vil godt argumentere for det ændringsforslag, vi har stillet vedrørende andelsboligfinansieringen. Regeringen foreslår en ændret finansieringsmodel for private andelsboliger, og argumentet er, at andelsboligerne er blevet for attraktive i forhold til ejerboligerne. Man kan dreje det argument frem og tilbage. For os er det utrolig vigtigt, at det, man forstår ved selvgroede andelsboligforeninger – og det er dem, som i realiteten opfylder de intentioner, der ligger i andelsboligloven: at en gruppe mennesker går sammen og laver bofællesskabslignende